

מדי

סיפור קארן קינג
ציורים פטריק סטאטהם

"אבל אינך יכול ללכת
אל הרופא מקס לבדך"
אמרה אמא.

הרופא גר בצד שני של
היער. מו היה צריך
לעבור את היער
החשוך לבדו. הוא
פחד, אבל ידע שצריך
לדאוג לאמו.

"כן, אוכל ללכת" אמר
"אני אמיץ. אקח אתי
את אקדח המים שלי
ואלך לבד!"

לאמא לא הייתה
ברירה. היא הייתה
זקוקה לעזרה.

"אבל תרוץ מהר, כמה
שרק תוכל, מו" אמרה
"ותשגיח. היער מלא
ייצורים מסוכנים."

"כן, אני מבטיח" אמר
מו.

מו שיחק בגן כאשר שמע את צעקות של אמו. הוא רץ
לכוון הבית ומצא אותה כשהיא יושבת על הרצפה.
היא החזיקה במותן שלה.

"נפלתי מהכסא ושברתי לי מותן" אמרה אמא "אינני
יכולה ללכת."

מו דאג מאוד. אבא שלו היה בעבודה ואמא נפגעה.
מה לעשות? ואז בא לו רעיון.

"אלך לקרוא לרופא מקס" אמר "הוא יטפל בך"

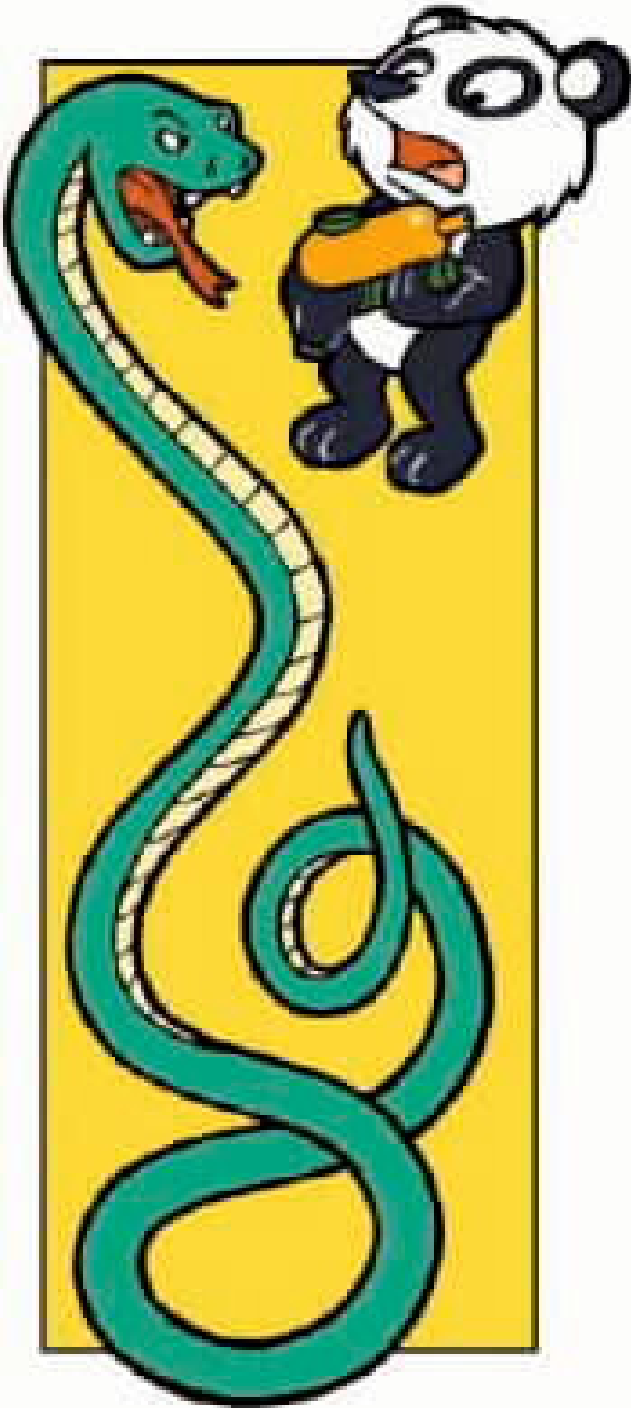

דרך הוא פגש את מוקו הקוף.
"אתה לא צריך לטייל לבדך ביער" אמר לו מוקו הקוף "הנמר ליאו היום נמצא לא רחוק, והוא יטרוף אתך." מו נבהל וברכיו התחילו לרעוד. אבל הוא החליט להראות שהוא אמיץ. "אני הולך לקרוא לרופא, בשביל אמא שלי" אמר.
"אז כדי שתמהר לפני שליאו האיום יגיע הנה" יעץ לו מוקו הקוף "הנה, הנה, אני כבר שומע אותו! רוץ! רוץ מהר! ואני אסתתר מיד בעץ."
מו התחיל לרוץ מהר. דרך היער.

ומו לקח את אקדח המים שלו ויצא ליער. הוא פחד מאוד. "תהיה אמיץ" הוא אמר לעצמו כמה פעמים בלחש, כשרץ דרך היער, עם אקדח המים שלו בידו.

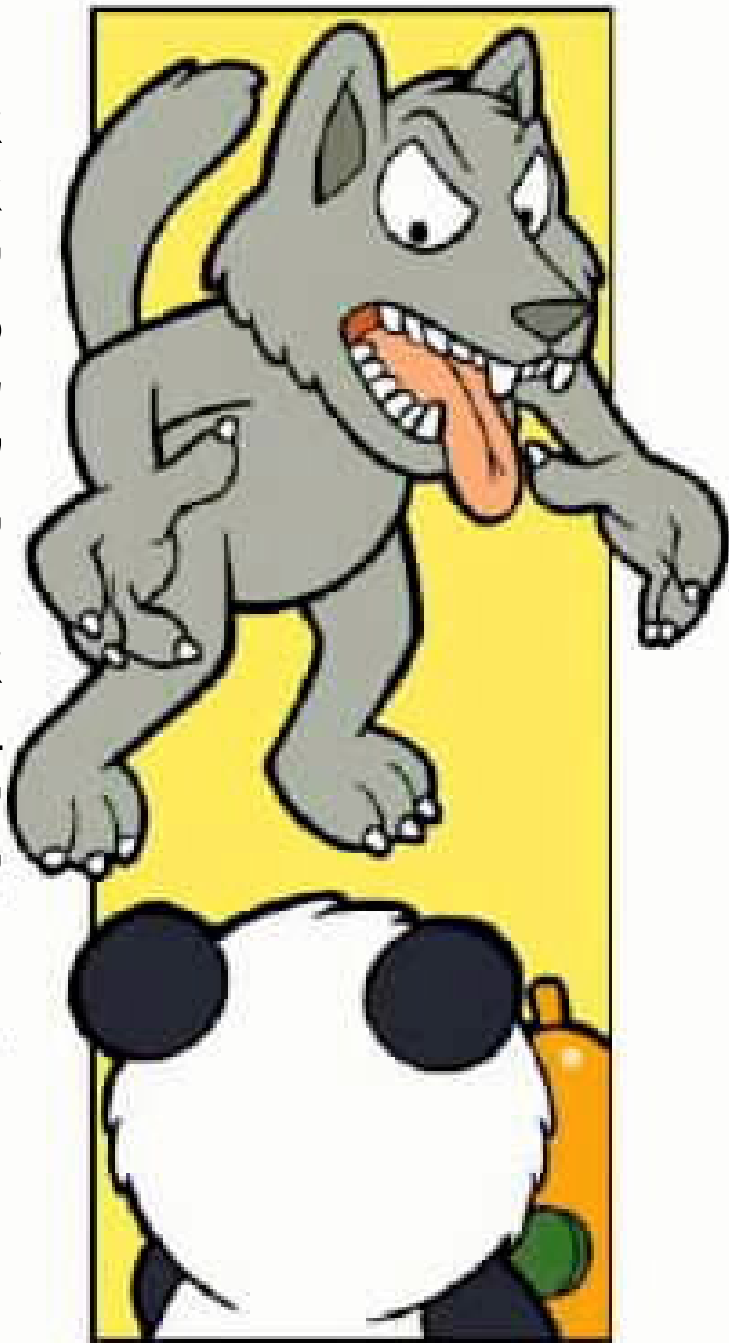
"צריך להיות אמיץ" חזר מו
שוב ושוב כשהוא רץ ביער.
בדרך הוא פגש את פיט
הנחש שעמד על השביל.
"מדוע אתה רץ מהר, מו?"
שאל פיט הנחש "אתה
נראה לי טעים מאוד" הוא
הוסיף.
מו פחד מאוד מפיט הנחש
עד ששינים שלו התחילו
לקשקש, אבל הוא לא
הראה זאת.
"ליאו האיום נמצא בסביבה
ואני לא רוצה שהוא יטרוף
אותי" הוא קרא.
גם הנחש פיט פחד מליאו
האיום ולא רצה שזה יטרוף
אותו. הוא הסתובב מיד
והתחיל לברוח.

"רק להיות אמיץ" חזר מו שוב ושוב תוך כדי הריצה עם
אקדח המים שלו מוכן לפעולה.
בדרך הוא פגש את טדי הדוב.
"לאן אתה רץ?" נהם טדי הדוב.
מו נבהל עוד יותר למראה של טדי, אבל הוא החליט לא
לראות זאת.
"ליאו האיום עלול לתפוס אותי, ואני לא רוצה שהוא
יטרוף אותי" אמר. אבל גם טדי הדוב פחד מליאו האיום
וגם הוא התחיל לרוץ מהר משם.

מו המשיך ובדרך פגש
את לופו הזאב. "מדוע
אתה רץ כה מהר"
קרא לופו הזאב
כשהוא מלקק את
שפתיו.
"ליאו האיום רוצה
לטרוף אותי ואני
משתדל לא לפגוש
אותו. הוא כאן
בסביבה." ענה מו.
לופו הזאב לא רצה
לפגוש את ליאו האיום.
הוא הסתובב מיד
ונעלם בין העצים.

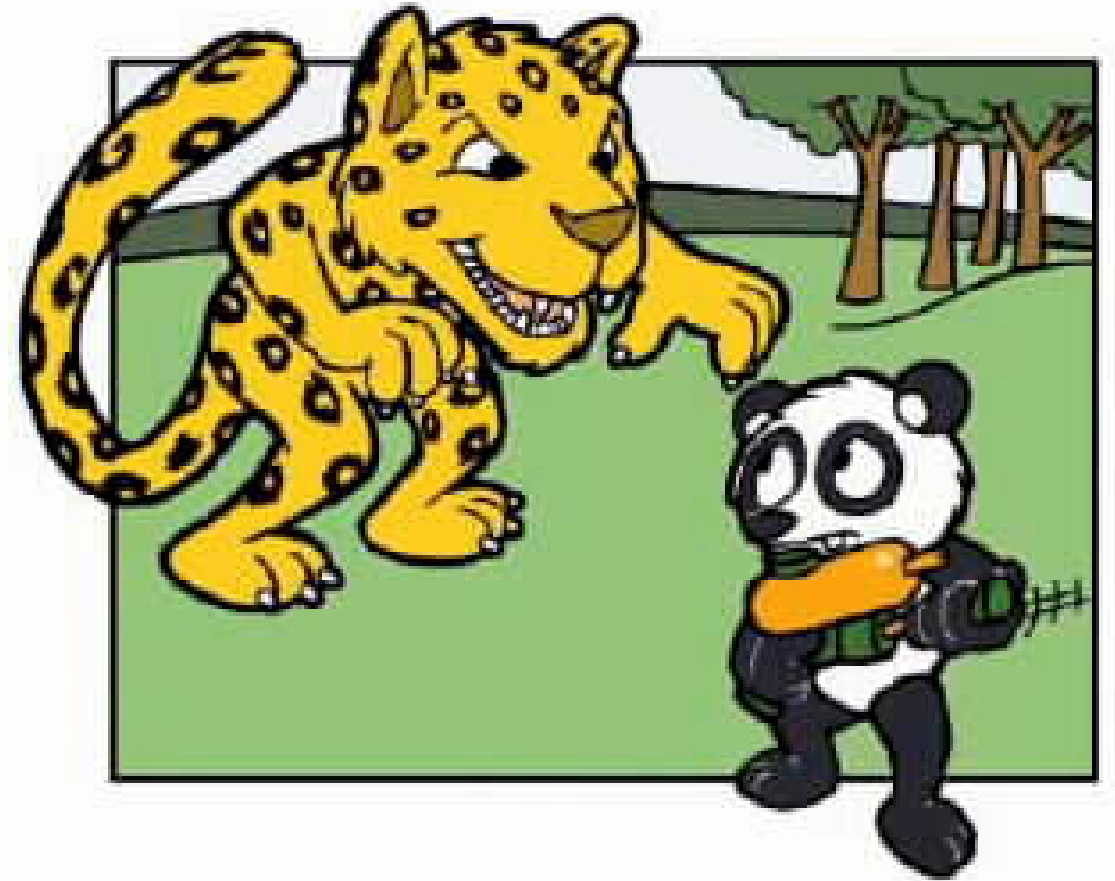

מו המשיך לרוץ דרך היער עם אקדח המים שלו בידו.
בדרך הוא פגש את קיקו הצבוע.

"לאן זה?" שעל אותו קיקו "אתה הולך כאן לבדך. זה
יום המזל שלי" אמר קיקו הצבוע ורצה להתנפל על מו.
מו פחד נורא אבל אמר "ליאו האיום מסתובב בסביבה,
ואינני רוצה שיטרוף אותי."
גם קיקו הצבוע פחד מליאו היום ומיד התחיל לברוח
משם.

"אומץ! אומץ!" חזר שוב מו בלחש. הוא הרים את
אקדח המים שלו וירה על ליאו האיום. "הסתלק מכאן"
קרא "או שארטיב אותך לגמרי!"
כולם יודעים שחתולים לא אוהבים מים. ומי הוא נמר
אם לא חתול גדול ומסוכן?
המים הבהילו את ליאו האיום והוא התחיל לברוח!
"כל הכבוד" קרא הרופא מקס, כשראה זאת מפתח
ביתו, אתה אמיץ מאוד, מו הקטן."

"רק לא לפחד" חזר לעצמו מו בלחש, ורץ בשביל עם
אקדח המים מוכן לפעולה בידו.
ופתאום ליאו האיום הופיע ישר לפניו.
"הי, הרי זה מו הקטן" נהם ליאו היום "ועוד לגמרי
לבדו!"
שיניו של מו קשקשו, ידיו רעדו עד שהאקדח המים
שלו כמעט ונפל לו.

אלא שבדיוק אז ראה מו עכביש קטן ליד הרגל שלו.
הוא נבהל וקפץ על ברכיה של אמו.
"אני לא כל כך אמיץ" הוא בכה "הנה נבהלתי
מעכביש קטן."
לא" אמרה אמה, אתה אמיץ, אבל גם לאמיץ ביותר
מותר לפעמים לפחד קצת."

מו הסביר לרופא מקס כי
אמו שברה מותן. "אל
דאגה, מיד אלך לטפל
בה" אמר הרופא מקס.
הוא הוציא את תיק
העזרה הראשונה שלו
והם חזרו ביחד הביתה.
אמה של מו שמחה מאוד
כשהגיעו לשם. הרופא
מקס סיפר לה איך מו
גירש את הנמר, ליאו
האיום.
"היית אמיץ מאוד, מו"
אמרה אמה. מו חייך
בגאווה.